

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 listopada 2021 roku (data na prezentacie) małoletni powód D. Ł., reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową matkę J. Ł., wniósł o podwyższenie alimentów z kwoty 500 zł na kwotę 2.300 zł i zasądzenie od T. Ł. na rzecz małoletniego syna D. Ł. kwoty po 2.300 złotych miesięcznie tytułem częściowego ponoszenia przez niego kosztów utrzymania i wychowania tego syna, przy czym kwota ta ma być płatna do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry wraz

|z odsetkami za opóźnienie w wysokości ustawowej w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk J. Ł. jako przedstawicielki ustawowej dziecka, począwszy od dnia 1 lipca 2021 roku. Pozew zawierał także żądanie udzielenie zabezpieczenia roszczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego T. Ł. do przekazywania na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda alimentów w kwocie po 2.300 złotych miesięcznie tytułem częściowego ponoszenia przez niego kosztów utrzymania i wychowania tego syna, przy czym kwota ta ma być płatna do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry wraz |z odsetkami za opóźnienie w wysokości ustawowej w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

(pozew k. 1-11)

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2021 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy oddalił wniosek o zabezpieczenie.

(postanowienie k. 99)

W dniu 16 grudnia 2021 roku, pozwany T. Ł. złożył odpowiedź na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości.

(odpowiedź na pozew k. 122-129)

W toku postępowania strony pozostały przy opisanych stanowiskach procesowych. Obie strony były reprezentowane przez pełnomocników profesjonalnych.

(protokół rozprawy k. 472)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Małoletni D. Ł., urodzony w dniu (...) jest synem T. Ł. i J. Ł., pochodzącym z ich związku małżeńskiego.

W dniu 21 maja 2018 roku Sąd Okręgowy w Warszawie VI Wydział Rodzinny Odwoławczy

w sprawie o sygn. akt VI C 1231/17 w pkt 4 kosztami utrzymania D. Ł. obciąża oboje rodziców i udział T. Ł. w tych kosztach ustalił na kwotę 800 zł miesięcznie do dnia 31 grudnia 2018 r. oraz na kwotę 500 zł miesięcznie od dnia 1 stycznia 2019 r., płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

(odpis aktu urodzenia małoletniego k. 10, ugoda – k. 82 akt dołączonych)

W chwili orzekania przez Sąd Okręgowy i ustalania wysokości alimentów przedstawicielka ustawowa powoda miała 36 lat i od 1 grudnia 2007 r. była zatrudniona w Zakładzie (...) w D. P. (...) W. na czas nieokreślony. Z powyższego tytułu za okres od listopada 2015 r. do października 2016 r. otrzymywała miesięczne wynagrodzenie w średniej wysokości 2.289,93 zł netto. Przedstawicielka ustawowa od 22 września 2016 r. do 24 września 2018 r. przebywała na bezpłatnym urlopie wychowawczym, a w 2016 r. osiągnęła dochód, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 25.194,85 zł, co dało kwotę 2.099 zł miesięcznie. Przedstawicielkę ustawową powoda wspierał finansowo pozwany oraz jej rodzice. Pozwany utrzymywał kontakty z małoletnim tzn. uczestniczył w jego wychowaniu oraz pomagał w opiece nad nim. Przedstawicielka ustawowa wraz małoletnim mieszkała ze swoimi rodzicami.

W chwili orzekania przez Sąd Okręgowy i ustalania wysokości alimentów pozwany miał 38 lat i od maja 2011 r. był zatrudniony w Zakładzie (...)

w D. P. (...) W. na czas nieokreślony. Średnie wynagrodzenie

z powyższego tytułu wynosiło 3.598,83 zł netto. W 2016 r. pozwany uzyskał dochód, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 58.126,92 zł, co dało kwotę 4.843,91 zł. Pozwany mieszkał sam w swoim mieszkaniu o powierzchni 94 m² przy ul. (...).

W chwili orzekania przez Sąd Okręgowy i ustalania wysokości alimentów małoletni miał

3 lata. Był dzieckiem zdrowym i nie chodził do żłobka. W tygodniu bieżącą opiekę nad małoletnim sprawowała przedstawicielka ustawowa, a w weekendy i święta strony opiekowały się dzieckiem wspólnie. Przedstawicielka ustawowa oszacowała miesięczne koszty utrzymania małoletniego na kwotę 3000 zł miesięcznie, wliczając w to: 1100 zł – wyżywienie, leki, środki czystości i kosmetyki- 500 zł, odzież- 400 zł, media i czynsz- 100 zł, wyposażenie i utrzymanie pokoju dziecka- 900 zł, wydatki na wakacje, święta i wycieczki.

Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 4 stycznia 2018 r. udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie T. Ł. dołożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniego kwoty 800 zł, wliczając w to: wyżywienie- 400 zł, profilaktykę zdrowotną- 30 zł, środki czystości i kosmetyki- 120 zł, odzież- 100 zł, wakacje i święta- 100 zł, rozrywka i zabawki- itd. – 50 zł. Ostatecznie

w wyniku porozumienia stron, Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił wysokość alimentów

w wyroku z dnia 21 maja 2018 r. na kwotę 800 zł miesięcznie do 31 grudnia 2018 r. oraz na kwotę 500 zł miesięcznie od dnia 1 stycznia 2019 r.

Dowód: dokumenty z załączonych akt dołączonych

Aktualnie małoletni uprawiony ma 6 lat i chodzi do przedszkola. Od września 2022 roku rozpocznie edukację szkolną. Katalog jego usprawiedliwionych potrzeb zmienił się od czasu wydania ostatniego orzeczenia dot. alimentów. Ponadto wzrost inflacji spowodował znaczący wzrost ogólnych kosztów nabycia towarów i usług, co stanowi w zasadzie wiedzę notoryjną. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosi obecnie około 1.900-2000 zł. Małoletni przeszedł 3 operacje na przepuklinę i miał zakładany dren do ucha. Obecnie jest dzieckiem zdrowym i przechodzi jedynie sezonowe przeziębienia, zatem ma zaleconą przez lekarzy przyjmowanie witaminy D i C, co stanowi miesięczny koszt 55 zł. Małoletni nie pozostaje na stałe pod opieką żadnych lekarzy. Małoletni chodzi do przedszkola, co jest związane z obowiązkiem ponoszenia miesięcznych kosztów wyżywienia tj. kwoty 280 zł, komitetu rodzicielskiego 30 zł oraz koszty zdjęć oraz zajęć dodatkowych W. (...)

organizowanych w przedszkolu, co daje kwotę 100 zł rocznie czyli 10 zł miesięcznie. Poza przedszkolem wyżywienie małoletniego wynosi 400 zł. Małoletni nie jest już w wieku bardzo intensywnego wzrostu jednakże nadal wymaga kupowania ubrań i butów na każdy sezon, łącznie jest to koszt 200 zł miesięcznie. Małoletni wymaga także dodatkowych atrakcji, wyjść do kina, teatru, na salę zabaw, wycieczek weekendowych, co stanowi wydatek w wysokości 200 zł miesięcznie. Małoletni na otrzymuje prezenty okolicznościowe z okazji urodzin, imienin, dnia dziecka to koszt 59 zł miesięcznie. Dla małoletniego przedstawicielka ustawowa organizuje urodziny w sali zabaw, które obejmują wynajem sali, tort i inne atrakcje, co stanowi koszt 100 zł miesięcznie. Nadto J. Ł. ponosi miesięczne koszty mediów za mieszkanie w kwocie opłata za energia 160 zł na 2 miesiące, gaz 30 zł oraz opłata za TV i Internet- 75 zł z czego kwotę połowy wydatków za media tj. 133 zł należało zaliczyć do kosztów usprawiedliwionych małoletniego. Małoletni dla prawidłowego rozwoju wymaga także zapewnienia zorganizowanych wyjazdów na wakacje np.: nad morze to koszt 200 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa ponosi koszty paliwa na dojazdy na wakacje, na wycieczki weekendowe, zakupy to wydatek w wysokości 200 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa wskazała także, iż ponosi koszt zapewnienia fryzjera dla małoletniego w wysokości 30-35 zł oraz kosmetyki i środki czystości to wydatek w wysokości 100 zł . Obecnie małoletni nie korzysta z żadnych zajęć dodatkowych. Przedstawicielka ustawowa zaspokaja w pełni potrzeby małoletniego, nieraz korzystając

z pomocy finansowej swoich rodziców, którą to pomoc zwraca albo podjęciem prac dorywczych np.: roznoszenie ulotek.

(zeznania przedstawicielki ustawowej k. 472-479, informacja z przedszkola o wysokości opłat k. 188, koszt przedszkola k. 45, 46, 61, 82, 83, 98, 186, 187, 189, 270, 271, 320, 341, 363, 364, 393, 394, 431, potwierdzenia opłat mieszkaniowych k. 44, 50, 69, 78, 87, 203, 272, 274, 289, 321, 430, faktura za wakacje k. 233)

J. Ł. nadal pracuje w Zakładzie (...)

w dzielnicy P. (...) W., gdzie miesięcznie wynagrodzenie w kwocie około 3.800- 4.039,74 zł netto w miesiącu. Dodatkowo z funduszu socjalnego J. Ł. otrzymała świadczenia pieniężne w 2020 r. w wysokości 1050 zł, a w 2021 r. w kwocie 1400 zł oraz dopłaty do wypoczynku w 2019 i 2020 r. w wysokości 400 zł, a w 2021 r. w kwocie 450 zł.

(zeznania przedstawicielki ustawowej k. 476, zeznanie podatkowe PIT za 2020 k. 18-21, zaświadczenie z urzędu skarbowego o wysokości dochodu za 2019 rok k. 216, zaświadczenie o zarobkach k. 217, pismo od pracodawcy o wysokości świadczeń z funduszu socjalnego k. 463).

T. Ł. jest także zatrudniony w Zakładzie (...) w dzielnicy P. (...) W., gdzie miesięcznie wynagrodzenie w kwocie 4047,90 zł netto oraz premie w przedziale 140-490 zł, ale są to premie niecykliczne. Dodatkowo z funduszu socjalnego D. Ł. otrzymał świadczenia pieniężne w 2020 r. w wysokości 950 zł, a w 2021 r.

w kwocie 1200 zł oraz dopłaty do wypoczynku w 2020 r. w wysokości 400 zł, a w 2021 r. w kwocie 400 zł.

(zeznania pozwanego k. 480, zeznanie podatkowe PIT za 2019 i 2020 k. 130-139, zaświadczenie o zarobkach k. 150)

Pozwany nie płaci dobrowolnie zasądzonych na rzecz małoletniego alimentów, a są one egzekwowane przez komornika. Pozwany jest właścicielem trzech nieruchomości tj. lokalu mieszkalnego, stanowiącego odrębną własność o powierzchni 94 m² w W. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę o numerze (...), w której zamieszkuje sam, nieruchomości gruntowej nr 498 położonej w miejscowości S., miejscowość P., dla której Sąd Rejonowy w Wyszku IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), która według pozwanego jest w złym stanie, ale mimo to pozwany ponosi koszty podatku od nieruchomości oraz ochrony, lokalu mieszkalnego, stanowiącego odrębną własność o powierzchni 26,3 m² w W. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę o numerze (...), w której zamieszkuje matka pozwanego. Pozwany ostatnio widział małoletniego w czerwcu 2021 r. , obecnie zaprzestał kontaktu z małoletnim z uwagi na toczące się postępowanie o podział majątku wspólnego z byłą żoną. Pozwany nie utrzymuje kontaktu z przedszkolem, do którego uczęszcza małoletni.

(zeznania pozwanego k. 479-481, wydruki z ksiąg wieczystych k. 23-40, informacja z przedszkola k. 186)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Materiał dowodowy obejmujący również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej pod sygnaturą VI C 1231/17 Sądu Okręgowego

w W., należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na przesłuchaniu stron, w zakresie którym Sąd dał wiarę tym zeznaniom oraz dokumentów złożonych przez strony. Sąd przyznał walor wiarygodności dokumentom złożonym przez strony, nawet w kserokopiach. Jednocześnie złożone do akt potwierdzenia przelewów z konta bankowego przedstawicielki ustawowej, Sąd uwzględnił w zakresie jakim można było ustalić bezpośrednio iż te wydatki zostały poniesione na rzecz małoletniego np.: opłaty za przedszkole, na komitet rodzicielski w przedszkolu, na rzecz dostawców mediów, na wyjazd wakacyjny. Paragony oraz potwierdzenia przelewów z konta bankowego przedstawicielki ustawowej za żywność, bilety do kina, czy za obuwie, środki czystości nie zostały uwzględnione z uwagi na to, iż nie stanowiły jednakże bezpośredniego dowodu kto i na czyją rzecz dokonał konkretnego zakupu.

W przypadku potwierdzenia przelewów za obuwie, odzież, za bilety do kina na rzecz małoletniego konieczne było, aby do potwierdzenia przelewu załączyć paragon czy też wydruk np.: z licytacji Allegro, czy kserokopię biletów za przedstawienie, które dokumentowałyby zakup obuwia, odzieży, czy biletów na rzecz małoletniego, w takiej sytuacji możliwe jest przez Sąd zweryfikowanie, iż zakup został przeznaczony na rzecz małoletniego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego to de facto sytuacja majątkowa zobowiązanego alimentacyjnie. Wyznaczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego wyłącznie na podstawie kwoty aktualnie osiągniętych zarobków jest jednakże niedopuszczalne. Sąd, orzekając o wysokości alimentów, uwzględnia możliwości zarobkowe dłużnika, czyli kwoty, jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystywał w pełni. Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka i wieloma innymi czynnikami (H. Dolecki (red), Komentarz do art. 135 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, LEX 86680). Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W realiach niniejszej sprawy, nie budził wątpliwości, że na pozwanym ciąży obowiązek alimentacyjny względem małoletniego syna. Należy wskazać należy, że od czasu wydawania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów pomiędzy stronami upłynęły 4 lata, zaś wiek uprawnionego uzasadnia, że jego aktualna sytuacja jest odmienna aniżeli była gdy miał 3 lata i nie chodził do przedszkola. Obecnie pojawiły się nowe koszty utrzymania małoletniego np.: koszty przedszkola, ale i małoletni dla swojego rozwoju fizycznego i psychicznego potrzebuje zapewnienia książeczek i zabawek edukacyjnych czy też organizacji wycieczek, które pozwalają mu poznawać świat.

Takie stanowisko prezentowane jest także w orzecznictwie tj. w wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 25 września 2019 r. sygn. akt VI RCa 246/19 naturalny rozwój dzieci pociąga za sobą wzrost ich usprawiedliwionych potrzeb, tak bytowych jak i edukacyjnych. Okoliczność ta czyni zasadnym żądanie podwyższenia alimentów. Z drugiej strony obecna sytuacja gospodarcza w kraju, która powoduje wzrost kosztów utrzymania jak i cen zakupu towarów oraz usług. Ceny towarów i usług konsumpcyjnych w styczniu 2022 r. w porównaniu z analogicznym miesiącem ubiegłego roku wzrosły o 9,2 proc. – wynika z komunikatu Głównego Urzędu Statystycznego. To najszybszy roczny wzrost cen od listopada 2000 roku. Względem grudnia wskaźnik (...) podniósł się aż o 1,9 proc., co jest najwyższym wynikiem od stycznia 1998 roku, a więc od 24 lat. (źródło: (...)) Taka okoliczność też uzasadnia podwyższenie alimentów takie stanowisko zaprezentował Sąd Okręgowy w Sieradzu z dnia 18 grudnia 2013 r. sygn. akt I Ca 464/13 oczywiście sam upływ czasu nie może być podstawą zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego. Niemniej, o ile w tym okresie nastąpił spadek siły nabywczej pieniądza, to okoliczność ta nie może pozostawać bez wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego.

W ocenie Sądu kwota 1.900 zł – 2.000 zł w związku z utrzymaniem sześciolatniego dziecka w realiach życia w W. nie jest wygórowana.

Pozwany nie kwestionował kosztów utrzymania małoletniego oprócz wygórowanych zdaniem pozwanego kosztów żywienia małoletniego oraz kosztów paliwa ponoszonych przez przedstawicielkę ustawową powoda. W tych kwestiach Sąd podzielił stanowisko pozwanego, iż żywienia oraz paliwa wskazane przez matkę są zawyżone. Poza przedszkolem żywienie małoletniego matka małoletniego oszacowała na kwotę 800 zł, co zdaniem Sądu jest kosztem zawyżonym. W przedszkolu małoletni ma zapewnione pełne żywienie tj. 3 posiłki i dodatkowo w domu w tygodniu zjada 2 posiłki, zatem za uzasadniony Sąd uznał koszt żywienia w wysokości 400 zł. Przedstawicielka ustawowa wskazała także, iż ponosi koszty paliwa na dojazdy na wakacje, na wycieczki weekendowe, zakupy, które

określiła na kwotę 600 zł miesięcznie, nie określając jednocześnie czy to całościowy koszt jaki ponosi na paliwo dla siebie i małoletniego czy tylko na potrzeby związane z małoletnim. Sąd ustalił, iż do przedszkola małoletni uczęszcza pieszo, nie ma innych dojazdów realizowanych na rzecz małoletniego poza wakacjami czy wyjazdami na weekendy, w których uczestniczy także przedstawicielka ustawowa małoletniego. Zatem

w pozostałym zakresie matka małoletniego wykorzystuje samochód na dojazdy na swoje dojazdy. Przedstawicielka ustawowa nie wykazała w niniejszym postępowaniu, aby na dojazdy na rzecz małoletniego przeznaczała 600 zł miesięcznie. Sąd określając koszt paliwa przy ustalaniu wysokości alimentów uwzględnił dopłatę do wypożyczenia, jaką uzyskuje od swojego pracodawcy matka małoletniego w każdym roku z funduszu socjalnego i w 2021 r. była to kwota 450 zł, które może przeznaczyć na zakup paliwa na dojazd na wakacje. Zatem Sąd uznał za uzasadniony wydatek w wysokości 200 zł miesięcznie na paliwo jako uzasadniony.

Sąd oceniając pozostałe koszty utrzymania małoletniego zgodnie z obowiązkiem, który spoczywał na nim z urzędu dokonał ustalenia potrzeb małoletniego adekwatnie do jego wieku oraz możliwości majątkowych zobowiązanego zgodnie ze stanowiskiem wskazanym

w wyroku SA w Katowicach z 17 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa 671/17.

Niektóre z kosztów wskazanych przez matkę małoletniego były zawyżone tj. wydatki na dodatkowe atrakcje, wyjścia do kina, teatru, na salę zabaw, wycieczki weekendowe, które przedstawicielka ustawowa określiła na kwotę 5000 zł miesięcznie, co stanowi wydatek około 417 zł miesięcznie, czy też koszt organizacji urodzin w sali zabaw, które obejmowały wynajem sali, tort i inne atrakcje, które przedstawicielka ustawowa oszacowała na kwotę 2000 zł rocznie, co dawałoby koszt 167 zł, ale zdaniem Sądu za uzasadniony należy określić koszt na kwotę 100 zł miesięcznie. Małoletni nie jest już w wieku bardzo intensywnego wzrostu jednakże nadal wymaga kupowania ubrań i butów na każdy sezon, łącznie jest to koszt około zdaniem przedstawicielki ustawowej koszt 300 zł miesięcznie, ale zdaniem Sądu jest to koszt zawyżony, zatem za uzasadniony Sąd uznał koszt 200 zł. Małoletni dla prawidłowego rozwoju wymaga także zapewnienia zorganizowanych wyjazdów na wakacje np.: nad morze, zatem Sąd uznał za uzasadniony koszt 200 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa wskazała także, iż ponosi kupuje na rzecz małoletniego kosmetyki i środki czystości na kwotę 100-200 zł, z czego Sąd uznał za uzasadniony wydatek w wysokości 100 zł.

Niektóre z kosztów wskazanych przez przedstawicielkę ustawową powoda nie podlegały uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości kosztów utrzymania małoletniego tj. wydatki na remont mieszkania czy zakupu sprzętów AGD do mieszkania, zobowiązań kredytowanych przedstawicielki ustawowej małoletniego jak i koszty czynszu za mieszkanie. Koszty zapewnienia mieszkania jak i jego wyposażenia to są koszty, które matka powoda musiałaby ponieść samodzielnie, aby zapewnić sobie utrzymanie w szczególności że czyni te wydatki na rzecz nieruchomości, której jest współwłaścicielem, a dodatkowo Sąd podziela stanowisko prezentowane w orzecznictwie tj. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 23 marca 2016 r. brak podstaw do wliczania do obowiązku alimentacyjnego kosztów mieszkania i jego utrzymania. W kwocie alimentów należy uwzględnić niejako ryczałtowo koszty zużycia wody, prądu, gazu do gotowania i ogrzania wody użytkowej dla dzieci. Jednak koszt utrzymania i ogrzania mieszkania obciąża rodzica któremu powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej i zobowiązany jest zapewnić dla siebie takie mieszkanie, które umożliwi pobyt z nim dzieci. Sąd ustalając wysokość alimentów nie uwzględnił także kosztów wyposażenia pokoju małoletniego uznając, iż jest to jednorazowy wydatek, a z samej istoty obowiązku alimentacyjnego wynika, że ma on na celu zaspokojenie bieżących potrzeb małoletniego.

Zatem skoro J. Ł. ponosi miesięczne koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 733 zł, na które składają się czynsz w wysokości 600 zł oraz media tj. energia 160 zł na 2 miesiące, gaz 30 zł oraz opłata za TV i Internet- 75 zł z czego kwotę połowy wydatków za media tj. 133 zł należało zaliczyć do kosztów usprawiedliwionych małoletniego.

Powód w niniejszej sprawie, małoletni D. Ł. nie udowodnił swych roszczeń o zaległe raty alimentacyjne za okres poprzedzający wytoczenie powództwa tj. od 1 lipca 2021 r. Przedstawicielka ustawowa małoletniego na rozprawie wskazała, iż małoletni ma zaspokojone wszystkie swoje potrzeby, a jeżeli brakuje jej środków na utrzymanie małoletniego to podejmuje prace dorywcze czy pożyczka pieniądze od swoich rodziców, ale potem je oddaje. Wobec

tego, że obowiązek alimentacyjny kształtuje się w ścisłej zależności od istnienia potrzeb po stronie uprawnionego, obowiązek ten wygasa w takim zakresie,

w jakim potrzeby te zostały już zaspokojone. Zgodnie zaś z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1949 r. dochodzenie roszczeń alimentacyjnych za okres poprzedzający wytoczenie powództwa byłoby w niniejszym przypadku dopuszczalne tylko wtedy, gdyby z okresu tego pozostały niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez powoda na pokrycie tych potrzeb.

Możliwość ewentualnego uwzględnienia roszczeń alimentacyjnych powoda za okres wsteczny zachodziłaby jedynie wtedy, gdyby po przeprowadzeniu odpowiednich dowodów ustalone zostały przesłanki przytoczone w powołanej wyżej uchwale Sądu Najwyższego ponieważ taka okoliczność nie zaistniała to powództwo w tym zakresie podlegało oddaleniu.

Przewidzianą w art. 135 § 1 k.r.o. przesłanką ustalenia wysokości raty alimentacyjnej są bowiem możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego do alimentacji. Pozwany jest osobą aktywną zawodowo, osiąga regularne dochody. Sąd ocenia, że skoro pozwany pracuje w stałych godzinach przez 8 godzin dziennie to przy negatywnej jego zdaniem ocenie swojej sytuacji majątkowej mógłby podjąć jakieś dodatkowe zatrudnienie, zatem nie wykorzystuje on w pełni posiadanych możliwości zarobkowe. Sąd uznał, że możliwości majątkowe pozwanego utrzymują się na poziomie około 4.000 netto. Dodatkowo pozwany wskazuje, że ponosi wysokie koszty utrzymania trzech nieruchomości, których jest właścicielem i tu zdaniem Sądu w szczególności w sytuacji, gdy nie płaci dobrowolnie alimentów i twierdzi, że nie jest w stanie ponieść alimentów w wyższej wysokości, pozwany powinien podjąć decyzje o racjonalnym zagospodarowaniu tychże nieruchomości np.: o sprzedaży czy wynajmie,

Pozwany sam mieszka w mieszkaniu o dużej powierzchni tj. 94 m² i deklarował w czasie rozprawy rozwodowej, że zasadne byłoby przeprowadzić się do mniejszego mieszkania i to swoje wynajmując lub sprzedaż, jednakże od tego zamiaru odstąpił i podczas rozprawy nie potrafił wskazać powodu zmiany swojego stanowiska. Pozwany dysponuje także działką, z której jak twierdził mógłby korzystać małoletni, jednak na rozprawie potwierdził, iż nie utrzymuje kontaktu z małoletnim oraz określił stan tej nieruchomości jako zły, mimo iż ponosi co miesiąc wydatek na ochronę w/w nieruchomości.

Sytuacja zarobkowa pozwanego jest stabilna, chociaż żyje on na przeciętnym poziomie. Sąd ustalając należne alimenty i stopień obciążenia nimi pozwanego wziął pod uwagę także jego postawę wobec małoletniego tj. konieczność egzekwowania alimentów przez komornika i brak uczestniczenia w wychowaniu małoletniego przez rezygnację z kontaktów z nim.

Pozwany nie płaci dobrowolnie alimentów na rzecz syna, co zgodnie z przyjętym stanowiskiem w orzecznictwie należy uznać za zachowanie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Takie stanowisko zaprezentował SN w uchwale całej izby SN - Izba Cywilna

i Administracyjna z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86 uznając, iż każde zachowanie się rodzica dziecka zmierzające do uniemożliwienia wykonania obowiązku alimentacyjnego należy uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Nadto pozwany z uwagi na konflikt z byłą żoną powstały na tle toczącej się sprawy o podział majątku wspólnego, zrezygnował z kontaktów z małoletnim, w ogóle się nim nie interesuje, nie widział go od czerwca 2021 r.

Zatem matka małoletniego zajmuje się obecnie tylko synem, dba o zabezpieczenie jego materialnych potrzeb, ale i o wychowanie, rozwój duchowy i fizyczny. To matka małoletniego codziennie poświęca swój czas na opiekę nad małoletnim, musi reagować na wszelkie nieprzewidywane wydarzenia w życiu małoletniego np.: choroby, nieprzewidziane wydatki. Sąd zatem przy ustalaniu stopnia obciążenia pozwanego kosztami utrzymania małoletniego w większym stopniu, niż matkę dziecka tj. w 60% wziął pod uwagę jej osobiste starania o wychowanie małoletniego

na co dzień, ale i podstawę pozwanego tj. brak płacenia dobrowolnie alimentów i rezygnacja z bycia ojcem dla małoletniego.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na ustawowe zwolnienie od kosztów strony dochodzącej alimentów (art. 96 ust. 1 pkt. 2 u.k.s.c.) Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie kwotę 724 złotych tytułem kosztów sądowych tj. opłaty za pozew o alimenty przy wartości przedmiotu sporu 26.000 zł.

W pozostałym zakresie koszty postępowania przejęto na rachunek Skarbu Państwa. Koszty zastępstwa procesowego zanesiono wzajemnie pomiędzy stronami.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie powołanych przepisów prawa.

(...)